

Curtea Supremă de Justiție
DECIZIE

27 ianuarie 2015

mun. Chișinău

Colegiul penal lărgit al Curții Supreme de Justiție în componența:

Președinte – Petru Ursache,

Judecători –Constantin Alerguș, Ghenadie Nicolaev, Nadejda Toma,
Petru Moraru,

a judecat, fără citarea părților, recursul ordinar declarat de avocatul Barbacar Anatolie în numele inculpaților Roman Marin și Chirița Evghenii, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 03 iulie 2014, în cauza penală în privința lui

Roman Marin Victor,

născut la 27 august 1989, originar și domiciliat în s. Ghindești, str. 1 Mai, nr. 2, ap. 19,r-nul Florești,

și

Chirița Evghenii Alexandru,

născut la 04 iunie 1986, originar și domiciliat în or. Șoldănești, str. 31 August, nr. 94

Datele referitoare la termenul de examinare a cauzei:

1. *de la 28 august 2012 - până la 13 ianuarie 2014; (instanța de fond);*

2. *de la 04 martie 2014 - până la 03 iulie 2014; (instanța de apel);*

3. *de la 29 octombrie 2014 - până la 27 ianuarie 2015; (instanța de recurs ordinar).*

Procedura prevăzută de art.431 alin.(1) pct.1¹) Cod de procedură penală legal executată.

C O N S T A T Ă:

1. Prin sentința Judecătoriei Centru, mun. Chișinău, din 13 ianuarie 2014, Roman Marin și Chirița Evghenii au fost achitați de sub învinuirea de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 287 alin. (2) lit. b) Cod penal, pe motiv că faptele lor nu întrunesc elementele constitutive ale infracțiunii incriminate.

Prin aceeași sentință s-a dispus încetarea procesului penal în privința lui Buruiană Nicu, în baza art. 152 alin. (1) Cod penal, pe motivul împăcării părților, iar cauza în privința acestuia nu se examinează.

2. De către organul de urmărire penală, Chirița Evghenii și Roman Marin au fost învinuiți de faptul că, la 26 decembrie 2011, aproximativ la ora

21⁰⁰ împreună cu Buruiană Nicu, aflându-se în restaurantul hotelului „Maxim Pașa” situat în mun. Chișinău, șos. Hîncești, nr. 140/4, în urma unui conflict spontan apărut între Buruiană Nicu și Diaconița Dmitrii, încălcînd grosolan ordinea publică, în prezența mai multor persoane, manifestînd o vădită lipsă de respect față de alte persoane, i-au aplicat părții vătămate mai multe lovituri cu pumnii și picioarele peste diferite părți ale corpului, cauzîndu-i conform raportului de expertiză medico-legală nr. 208/D din 27 ianuarie 2012, vătămări corporale medii.

3. Împotriva sentinței a declarat apel acuzatorul de stat, care a solicitat, casarea sentinței și pronunțarea unei noi hotărîri potrivit modului stabilit pentru prima instanță prin care Roman Marin și Chirița Evghenii să fie condamnați conform învinuirii înaintate, la 3 ani închisoare, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis.

Încasarea în mod solidar din contul inculpaților în beneficiul părții vătămate Diaconița D. suma de 1000 lei, cu titlu de prejudiciu material.

În argumentarea soluției solicitate, procurorul a invocat că instanța de fond incorect a apreciat probele administrate, deoarece partea acuzării a prezentat suficiente probe care, în opinia acestuia, confirmă vinovăția inculpaților în săvîrșirea infracțiunii imputate, acestea nefiind apreciate de instanță la justa lor valoare, și anume: declarațiile părții vătămate Diaconița D., martorilor Vartic A., Ciuperca D. și alte probe care au fost puse la baza învinuirii și, neîntemeiat a adoptat o sentință de achitare.

Totodată, instanța de fond eronat a interpretat prevederile art. 287 Cod penal, bazîndu-și hotărîrea adoptată doar pe pretinsele acțiuni de provocare din partea părții vătămate.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 03 iulie 2014, apelul declarat a fost admis, casată parțial sentința și pronunțată o nouă hotărîre potrivit modului stabilit pentru prima instanță prin care Roman Marin și Chirița Evghenii au fost condamnați în baza art. 287 alin. (2) lit. b) Cod penal, la amendă în sumă 500 unități convenționale, echivalentul a 10 000 lei, fiecare.

În rest sentința a fost menținută.

Instanța de apel în decizia adoptată a constatat fapta stabilită prin rechizitoriu și circumstanțele comiterii de către Chirița E. și Roman M. a infracțiunii prevăzute de art. 287 alin. (2) lit. b) Cod penal - huliganism, adică, acțiuni intenționate care încalcă grosolan ordinea publică, însoțite de aplicarea

violentei fizice asupra persoanei, de opunere de rezistență violentă persoanelor care curmă actele huliganice, precum și acțiunile care prin conținutul lor, se deosebesc printr-o obraznicie deosebită, săvârșită de mai multe persoane, concluzionând totodată că, deși inculpații nu au recunoscut vina în comiterea infracțiunii imputate, vinovăția acestora este dovedită pe deplin prin declarațiile părții vătămate Diaconița Dmitrii, martorilor Vartic Anastasia și Ciupercă Sergiu, precum și prin materialele cauzei cercetate în cadrul ședinței instanței de fond și apel.

Colegiul penal a apreciat critic declarațiile inculpaților Chirița E. și Roman M. calificându-le drept o metodă de apărare aleasă de către aceștia în scop de a se eschiva de la răspunderea penală pentru fapta comisă, versiunea ultimilor privind faptul că partea vătămată ar fi inițiat conflictul și că ei nu au aplicat față de acesta violență, nu au încălcat ordinea publică a fost respinsă, fiind în contradicție cu celelalte probe administrate pe cauza data.

La stabilirea tipului și măsurii de pedeapsă lui Chirița E. și Roman M., Curtea de Apel a ținut cont de prevederile art. 61 și 75 Cod penal, de gravitatea infracțiunii săvârșite, de motivul acesteia, de persoana celor vinovați, de toate circumstanțele cauzei care agravează sau atenuează răspunderea, de influența pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării vinovaților precum și de condițiile de viață ale acestora, considerând necesar a le stabili inculpaților o pedeapsă cu amendă.

5. Împotriva deciziei instanței de apel a declarat recurs ordinar avocatul Barbacar Anatolie în numele inculpaților Chirița Evghenii și Roman Marin, care invocând drept temei pentru recurs pct. 6), 8),10), 12) și 16) alin. (1) art. 427 Cod de procedură penală, a solicitat casarea acesteia cu menținerea sentinței primei instanțe, argumentând următoarele:

- învinuirea înaintată inculpaților nu și-a găsit confirmare;
- declarațiile părții vătămate și a martorului Vartic A. urmează a fi apreciate critic deoarece acestea se combat prin raportul de expertiză medico-legală nr. 208/D din 27.12.2012, potrivit căruia la Diaconița D. au fost depistate doar vătămări corporale în regiunea feții, vătămări care i-au fost provocate de Buruiană N.;
- instanța de apel nu a dat nici o apreciere declarațiilor inculpatului Buruiană N., din care rezultă că doar el i-a aplicat o lovitură părții vătămate, iar alte persoane nu au fost implicate în conflict;
- norma de drept aplicată în hotărîrea atacată contravine unei hotărîri de

aplicare a aceleiași norme date anterior de CSJ și anume în cauza penală nr. 1ra-1074/2014 de învinuire a lui Sîrbu D.

6. În conformitate cu prevederile art. 431 alin.(1) pct.1¹ Cod de procedură penală, procurorul a depus referință privind opinia sa asupra recursului ordinar declarat de avocatul în numele inculpaților, argumentînd, că instanța de apel a examinat cauza ținînd cont de prevederile art. 26-27, 93-101, 414 Cod de procedură penală, iar acțiunile inculpaților corect au fost încadrate în baza art. 287 alin. (2) lit. b) Cod penal. Totodată, procurorul a menționat că recurentul în recursul declarat nu a indicat în ce constă problema de drept de importanță generală abordată în cauză și care este eroarea de drept comisă de instanță, solicitînd doar reaprecierea probelor.

7. Judecînd recursul ordinar declarat în raport cu motivele invocate, Colegiul penal lărgit consideră că acesta urmează a fi respins, din următoarele considerente.

Conform art. 424 Cod de procedură penală, instanța de recurs judecă recursul numai cu privire la persoana la care se referă declarația de recurs în raport cu calitatea pe care aceasta o are în proces și numai în limitele temeiurilor prevăzute în art. 427 Cod de procedură penală, fiind în drept să judece și în baza temeiurilor neinvocate, fără însă a i se agrava situația.

În recursul ordinar declarat, avocatul Barbacar Anatolie în numele inculpaților Chirița Evghenii și Roman Marin invocă temeiurile prevăzute în art. 427 alin. (1) pct. 6),8),10),12) și 16) Cod de procedură penală, argumentînd că decizia instanței de apel prin care inculpații au fost condamnați în baza art. 287 alin. (2) lit. b) Cod penal este vădit neîntemeiată și ilegală.

Pct. 8) și 12) alin. (1) al art. 427 Cod de procedură penală, stipulează că hotărîrea instanței de apel poate fi supusă recursului pentru a repara o eroare de drept, comisă de aceasta, atunci cînd nu au fost întrunite elementele infracțiunii și faptei săvîrșite și s-a dat o încadrare juridică greșită.

Însă, pentru o atare concluzie, trebuie să se țină seama de fapta săvîrșită și cum aceasta a fost stabilită de către instanța de apel, și dacă această faptă a fost încadrată în norma penală corectă, iar dacă fapta s-a încadrat într-o altă normă penală, înseamnă că acesteia i s-a dat o încadrare juridică greșită.

Potrivit art. 113 alin.(1) Cod penal, se consideră calificare a infracțiunii determinarea și constatarea juridică a corespunderii exacte între semnele faptei prejudiciabile săvîrșite și semnele componentei infracțiunii prevăzute

de norma penală.

Astfel, temeiurile prevăzute în art. 427 alin. (1) pct. 8) și 12) Cod de procedură penală invocate în recurs de avocatul Barbacar Anatolie în numele inculpaților Chirița Evghenii și Roman Marin, în opinia Colegiului penal, nu și-au găsit confirmarea, nefiind stabilite presupusele erori de drept.

Prin urmare, Colegiul statuează, că instanța de apel a cercetat toate probele, în conformitate cu prevederile art. 101 Cod de procedură penală, le-a dat o apreciere obiectivă din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității în cauză și care în ansamblul lor au confirmat vinovăția inculpaților în săvârșirea infracțiunii imputate.

Totodată, instanța de recurs atestă faptul, că instanța de apel corect a stabilit starea de fapt, și în acțiunile lui Chirița E. și Roman M., just au fost reținute elementele constitutive ale infracțiunii prevăzute de art. 287 alin. (2) lit. b) Cod penal și anume – *huliganismul, adică acțiuni intenționate, care încalcă grosolan ordinea publică, însoțite de aplicarea violenței asupra persoanelor, sau de amenințarea cu aplicarea unei asemenea violențe, săvârșite de două sau mai multe persoane.*

Colegiul penal remarcă că, latura obiectivă a infracțiunii prevăzute de art. 287 Cod penal, constă în fapta prejudiciabilă exprimată în acțiuni care încalcă grosolan ordinea publică, însoțite de aplicarea violenței asupra persoanelor sau de amenințarea cu aplicarea unei asemenea violențe, de opunerea de rezistență violentă reprezentanților autorităților sau altor persoane care curmă actele huliganice, ori în acțiuni care, prin conținutul lor, se deosebesc printr-un cinism sau obrăznicie deosebită.

Din cele menționate mai sus în acțiunile inculpaților a fost reținută modalitatea: *acțiuni care încalcă grosolan ordinea publică, însoțite de aplicarea violenței asupra persoanelor.*

Prin *acțiuni care încalcă grosolan ordinea publică* se înțelege fapta săvârșită în public, îndreptată împotriva ordinii publice, care se manifestă prin acostarea jignitoare a persoanelor, precum și alte acțiuni similare ce încalcă normele etice, tulbură ordinea publică și liniștea persoanelor.

Din materialele cauzei rezultă că, acțiunile inculpaților au demarat în incinta barului din hotelul „Maxim Pașa” din mun. Chișinău, unde se aflau mai multe persoane, care sărbătoreau un eveniment, fapt ce dovedește că acțiunile s-au petrecut în loc public, în prezența altor persoane.

Modalitatea de *huliganism*, reținută în acțiunile inculpaților, fapta prejudiciabilă presupune aplicarea violenței asupra persoanelor.

În sensul art. 287 Cod penal, prin *violență* se are în vedere atât violența psihică, cât și cea fizică, care se poate manifesta prin cauzarea unor prejudicii sănătății, care pot surveni în urma săvârșirii unor acțiuni cu caracter violent, produse prin aplicarea de lovituri, prin imobilizarea, îmbrâncirea, punerea unei piedici victimei, urmate de vătămarea integrității corporale. Astfel, în speța dată prezența violenței este constatată prin rapoartele de examinare medico – legală nr. 6623 din 28.12.2011 și cel de expertiză medico-legală nr. 208/D din 27.01.2012, potrivit cărora la Diaconița Dmitrii s-au depistat *vătămări corporale medii* (f.d.19, 23, vol. I).

Reieșind din cele menționate, Colegiul penal conchide că instanța de apel corect a statuat că acțiunile lui Roman Marin și Chirița Evghenii întrunesc elementele infracțiunii prevăzute de art. 287 alin. (2) lit. b) Cod penal.

Argumentul invocat de partea apărării precum că părții vătămate i-au fost aplicate lovituri doar de Buruian N. instanța de recurs îl respinge pe motiv că aceste afirmații contravin materialelor cauzei, și anume declarațiilor părții vătămate, care a comunicat că a simțit mai multe lovituri care i-au fost aplicate de mai multe persoane, nu doar de Buruian N.; declarațiilor martorului Vartic Anastasia, din care rezultă acțiunile îndreptate asupra părții vătămate, au avut loc în văzul tuturor persoanelor care erau prezente în incinta barului, și că părții vătămate i-au aplicat lovituri trei persoane și anume Chirița E., Roman M. și Buruian N. (f.d.35-36, 234-236, vol. I, 72 vol. II), procesele - verbale de recunoaștere a persoanei după fotografie din 19.01.2012 și 19.03.2012 (f.d.15-16, 37-38, vol. I), din care rezultă că atât partea vătămată cât și martorul Vartic A. i-au recunoscut pe Chirița E., Roman M. ca fiind persoanele care la data de 26.12.2011, l-au maltratată pe Diaconița D.; procesele – verbale de confruntare între bănuții Roman M. și Chirița E. și martorul Vartic A. din 03.07.2012, (f.d.142-144; 146-148, vol. I) unde ultima a confirmat că anume persoanele date i-au aplicat părții vătămate lovituri în timpul conflictului din barul hotelului „Maxim Pașa”.

În opinia instanței de recurs, nu sînt întemeiate nici motivele de critică referitor la prezența în speță a temeiurilor prevăzute în pct. 6) alin. (1) art. 427 Cod de procedură penală, prin care se tinde la faptul că: „instanța de apel a admis o eroare gravă de fapt, care a afectat soluția instanței”, pe motiv că

instanța de apel a dat o apreciere greșită declarațiilor părții vătămate și a martorului Vartic A., care în viziunea recurentului urmau a fi apreciate critic.

Sub acest aspect, Colegiul penal ține să menționeze că temei de a aprecia critic declarațiile părții vătămate și a martorului Vartic A., nu a fost stabilit or acestea au fost depuse sub jurământ și avertizare de răspundere penală în baza art. 312-313 Cod penal, fiind elocvente, consecutive și în coroborare cu materialele cauzei. Mai mult ca atât, pe caz nu s-a stabilit existența anumitor relații ostile între partea vătămată, martorul menționat și inculpați.

Ținând cont de cele menționate mai sus, Colegiul penal conchide, că temeiul invocat privind modul de apreciere a probelor, nu se încadrează în cele prevăzute de alin. (1) art. 427 Cod de procedură penală. Mai mult, aprecierea probelor ține de examinarea cauzei în fapt și în drept fie în instanța de fond, fie în instanța de apel, și dezacordul unei părți în acest sens nu echivalează cu o eroare ce ar da temei de casare a unei hotărâri de condamnare sau de achitare, astfel, nu se constată prezența temeiului pentru recurs prevăzut de art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală.

Referitor la temeiul prevăzut de art. 427 alin. (1) pct. 16) Cod de procedură penală, invocat de recurent Colegiul evidențiază că hotărârea contestată nu contravine practicii judiciare naționale ce ține de procedura de judecare a apelului declarat împotriva unei sentințe de achitare, or, decizia CSJ invocată de recurent atestă cauze penale în cadrul cărora au fost statuate circumstanțe în fapt și în drept nesimilare cauzei penale de pe rol.

În speță instanța de apel la judecarea apelului procurorului a respectat întocmai prevederile art. 415 alin. (2¹) Cod de procedură penală, care prevede procedura de judecare a apelului declarat împotriva unei sentințe de achitare, precum și a ținut cont de explicațiile date la pct. 14.4, 14.5 din Hotărârea Plenului Curții Supreme de Justiție „Cu privire la practica judecării cauzelor penale în ordine de apel,, nr.22 din 12.12.2005 cu modificările ulterioare, audiind inculpații, partea vătămată și martorul Vartic Anastasia. Astfel, instanța ierarhic inferioară și-a argumentat soluția privind vinovăția lui Chirița E. și Roman M., de săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 287 alin. (2) lit. b) Cod penal, pe declarațiile părții vătămate și a martorului audiat în cadrul ședinței instanței de apel, precum și pe probele materiale cercetate conform prevederilor art. 414 alin. (2) Cod de procedură penală, (vol. II, f.d.77-86).

Generalizând cele expuse mai sus, Colegiul penal lărgit conchide că, acțiunilor inculpaților Chirița Evghenii și Roman Marin l-i s-a dat o apreciere și încadrare juridică corectă, iar măsura de pedeapsă a fost stabilită cu respectarea prevederilor art. 61, 75 Cod penal, ținându-se seama de gradul prejudiciabil al faptelor comise, de persoana celor vinovați și de toate circumstanțele cauzei, care agravează ori atenuează răspunderea, fiindu-le numită o pedeapsă în limitele sancțiunii normei penale în baza căreia au fost declarați vinovați, astfel temeiuri de a interveni în hotărîrea judecătorească în această parte la fel nu s-au stabilit.

Reieșind din circumstanțele indicate, Colegiul consideră hotărîrea judecătorească legală și întemeiată, iar recursul neîntemeiat și urmează a fi respins, ca inadmisibil.

8. În conformitate cu art. 434, 435 alin. (1) pct. 1) Cod de procedură penală, Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție,

D E C I D E :

Respinge, ca inadmisibil, recursul ordinar declarat de avocatul Barbacar Anatolie în numele inculpaților Roman Marin și Chirița Evghenii, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 03 iulie 2014, în cauza penală în privința lui *Roman Marin Victor* și *Chirița Evghenii Alexandru*, cu menținerea hotărîrii contestate.

Decizia este irevocabilă, publicată la 17 februarie 2015.

Președinte

Petru Ursache

Judecători

Constantin Alerguș

Ghenadie Nicolaev

Nadejda Toma

Petru Moraru